

استانداری یک استان را بپذیر؛ اگر از عهده‌اش برآمدی موفق شدی دور بعد خودم به نفعت کنار می‌روم.» موضوعی که نشان می‌دهد او سایه‌را بیشتر دوست دارد.

به هر ترتیب، پس از آمدن مسعود پزشکیان، او باز هم به سایه برمی‌گردد، البته با یک تفاوت مهم نسبت به سایه‌نشینی دوره حسن روحانی. در آن مقطع بیشترین فعالیت‌ها توسط نزدیکان سیاسی جلیلی انجام می‌شد و اقداماتی مانند نشست‌های «دلواپسیم» را که در مخالفت با مذاکرات هسته‌ای بود، انجام می‌دادند اما در دوره جدید، به نظر می‌رسد سعید جلیلی شخصاً وارد ماجرا شده است و قصد دارد خودش هم در جنجال‌ها نقش آفرینی کند. او که چند وقت پیش، خودش وارد درگیری حامیان‌اش و قالیباف شد و پاسخ حامیان قالیباف را در باره ادعای دخالت سیدحسن نصرالله در جلسه انتخاباتی مشهد داد و این موضوع را رد کرد اما موضوع اخیر پیش آمده و جنجالی که ایجاد کرده است، سروصدای بیشتری از مجرای مشهد دارد.

پس از ایجاد تغییر و تحول در شورای عالی امنیت ملی که با پایان کار احمدیان در دبیری شعام و صدور حکم برای علی لاریجانی همراه بود، سعید جلیلی در یکی از سخنرانی‌هایش تعبیر تندی را درباره مذاکرات به کار می‌برد که نشان می‌دهد او از تحولات صورت گرفته نتنها رضایت ندارد، بلکه عصبانی هم شده است. نکته جالب توجه این است که ویدئوی آن اظهارنظر را از صفحه توییترش با متن آنچه که گفته منشر می‌کند تا بازتاب گسترده‌ای داشته باشد و پس از انتشار، واکنش‌هایی را چه از درون اصول‌گرایان و چه در بین اصلاح‌طلبان همراه می‌آورد. جایی که می‌گوید: «انگار نه انگار که ملت ما پیروز شده است! قوم بنی اسرائیل پس از پیروزی بر فرعون، وقتی ۴۰ روز پیامبرشان از میان آن‌ها رفت، به گوسالپرستی روی آوردند؛ عده‌ای نیز امروز پس از اینکه دشمن در وسط مذاکره به ما حمله کرد و ملت ایران پیروز شد، از ادامه‌ی مسیر خسار‌نبار گذشته‌دم می‌زنند!» پس از این جمله، بسیاری در نقد ادبیات جلیلی گفته‌اند. مثلاً سعید آجرولو، مدیرمسئول روزنامه اصول‌گرای (صبح‌نوا) نوشته بود: «موسی هست، ملت هم گوساله‌پرست نشدند.» و باهمین روز گذشته ابراهیم اصغرزاده می‌نویسد: «جلیلی... نگفت چرا کشور از تحریم، انزوا، تورم، فرار مغزها و جنگ بر شد مگر دولت‌سایه‌با پروژه نظامی‌سازی سیاست‌ خارجی بر جام را منفجر و دیپلماسی را بی‌اثر نکرد و مردم را به خاک سیاه ننشانند. از ضربه‌ای که خاک‌ایران را لرزاند و دنیا را علیه ما متحدکرد خسته‌نشدید؟ پس نیست؟»

▼ به کدام سمت می‌رود؟

چیزی که مشخص است، این است که سعید جلیلی، پس از دومین شکست در انتخابات ریاست‌جمهوری، جایی که احساس کند نقش خودش در خطر قرار می‌گیرد، شخصاً وارد جریان می‌شود. به نوعی جلیلی این توانایی را در خودش می‌بیند که نقش لیدر تندرزه را بازی کند؛ موضوعی که می‌تواند ناشی از میزان رای او در انتخابات باشد. در همین راستاست که، پس از اینکه تحولات در شورای عالی امنیت ملی ایجاد شد، شاید به گمان اینکه جایگاهش در شعام به خطر افتاده، دست به کار شده و مخالفت خود با تصمیم کلان نظام سیاسی برای مذاکره را با آن ادبیات بیان کرد. اما اینکه او در ادامه روند شورای عالی امنیت ملی چه تأثیری داشته باشد و چقدر بتواند جریان‌سازی کند، با توجه به ترکیب فعلی شعام، محل ابهام است. او در شعام حضور دارد اما این حضور شاید دیگر کاربرد سابق را نداشته باشد. هر چند باز هم باید منتظر گذر زمان ماند.

تنها نکته مشخص این است که با شکست پروژه یکدست‌سازی، شاید عصر جدید، برای جلیلی و طیف همراه او عصری متفاوت‌تر و سخت‌تر باشد چنانچه دیروز هم عباس سلیمی نمین اشاره‌ای به این موضوع و آینده داشت و گفته بود: «آن‌ها با تمام توان در جهت حذف قرار داشتند و خوشبختانه می‌بینیم که این تلاش‌ها دار دیابل می‌شود و مسا قابلیت‌ها و توانمندی‌هایمان را محترم می‌داریم و این بسیار ارزشمند است.» و البته نکته مهم‌تر می‌تواند این باشد که نظام سیاسی در برابر آنها چگونه موضعی خواهد گرفت و حاشیه امن آنها در بیان هر چه که می‌خواهند، تا کجا ادامه خواهد داشت.

هم بالاخره فردی است که نظراتی دارد و آزاد است که در جامعه نظراتش را مطرح کند. ایشان باید خفه شود؟ من اعتقادات و نظرات ایشان را هرگز قبول نداشته و ندارم، ولی می‌گویم خفه که نباید شود. باید اظهارنظر کنند. به محض اینکه ایشان یک حرفی را می‌زند، حملات زیاد را به قصد بزرگنمایی و اهداف دیگر مطرح می‌کنند. من این دو تفکر را نمی‌پسندم. می‌گویم که آقای سعید جلیلی فردی است که نظراتی دارد، نظراتش را هم مطرح می‌کند اما در عرصه‌های مختلف اداره کشور تأثیرگذار نیستند.

تحلیل‌تان از رفتارهای آینده سعید جلیلی و هم‌فکرهای او چیست؟ آنها در ادامه چه خواهند کرد؟
به خصوص الان که باز هم بحث مذاکره مطرح است و آن جمله درباره مذاکره از سوی سعید جلیلی بیان شده است.

نه اینکه ایشان با اساس مذاکره مخالف باشند. آقای جلیلی اعتقاد دارند که در این مقطع زمانی و به این شکل، مذاکره کردن مافید نیست. این اعتقاد ایشان و همفکرانش است. اما همانطور که گفتم، اینکه ایشان چقدر بتوانند تأثیر بگذارند که مجموعه تصمیم‌گیر نظام تصمیم بگیرند که مثلاً مذاکره انجام نشود، به نظر من چنین نخواهد بود. ایشان موثر نیستند، صاحب‌نظر هستند و تنها یک رای دارند ولی تصمیم‌گیرنده مجموعه، جمع هستند.

منصور حقیقت‌پور، نماینده ادوار مجلس و مشاور علی لاریجانی در گفت‌وگویی که با خبرنگار هم‌میهن داشت رفتارهای صورت گرفته توسط سعید جلیلی را ناشی از این می‌داند که آنها استوانه‌های قدرت خود را از دست داده‌اند. او می‌گوید تندروها در ادامه راه اگر ببینند وضعیت سیاست‌های کشور مدنظرشان نیست، از نظام و رهبری هم عبور می‌کنند. حقیقت‌پور به آنها هشدار می‌دهد که با این روش بدنه اجتماعی حامی آنها ریزش خواهد کرد.

بعد از انتصاب آقای لاریجانی، موجی از حمله و هجمه علیه بحث مذاکرات از سوی سعید جلیلی و طیف او آغاز شده است. علت این حمله‌ها را چه می‌دانید و ریشه این عصبانیت در چه چیزی است؟
اولاً ما از فردی مانند ایشان توقع نداشتیم که گفت‌مانش، یک گفت‌مان مفسرین و اخلاقی باشد. چیزی که ایشان گفتند خیلی بزرگی بود. انشالله مفسرین قرآن پاسخ دهند که ایشان تفسیر به رای کرده یا نکرده است. موضوع دوم این است که قدرت شیرین است. آقای بنیامین نتانیاهو برای ماندن در قدرت حاضر است ۶۰هزار انسان را در غزه تکه و پاره کند و هزاران انسان را در آستانه گرسنگی و مرگ قرار دهد. زیر قدرتش در حال تهدید شدن است و اگر از این مناقشات پیروز بیرون نیاید، به زباله‌دان تاریخ خواهد رفت. من احساس می‌کنم که این دوستان هم [سعید جلیلی و طیف او] بالاخره یکسری از استوانه‌های قدرت را از دست داده‌اند. بالاخره از زمان آقای احمدی نژاد، شما مذاکره کردید و زمان و فرصت را کشتید. حالا نظام تصمیم گرفته که شما ریل‌گذار مذاکرات نباشید. این چه اشکالی دارد؟ شما بالاتر از علی ابن‌ابی‌طالب هستید؟ در خانه‌تان بنشینید.

میکروفت‌تان را خاموش کنید. اجازه دهید که یک سال این جریان کار کند، ببینیم آیا ما را از این باتلاق مذاکره و مشکلات هسته‌ای بیرون می‌آورد. این وضعیت بد اقتصادی را تمام می‌کند؟ اگر چنین نشد بیابید و انتقاد کنید. نه اینکه هنوز اتفاقی نیفتاده است، شما این حرف‌ها را از آغل و گوساله بزنید. این حرف‌هایی که می‌زنند، حرف‌های منطقی و خوبی نیست و خصوصاً مردم هم این حرف‌ها را نمی‌پسندند. آقای جلیلی و حلقه پایداری و خالص‌سازی، بروند خودسازی کنند. بروند یک گوشه بنشینند و ذکر بگویند و مناجات کنند شاید خداوند به آنها عنایتی کرد. من به آنها توصیه می‌کنم که صبری کنند.

یکشنبه ۱۹ مرداد ۱۴۰۴
سال چهارم • شماره ۸۵۵
www.hammihanonline.ir

منصور حقیقت‌پور نماینده ادوار مجلس:

با این دست‌فرمان بدنه رأی‌شان را به حداقل می‌رسانند

این جریان، از زمانی که تشکیل شد، به ترتیب مخالفت با چهره‌های شاخص در کشور را آغاز کرد. از علی لاریجانی تا محمدباقر قالیباف را مورد حمله قرار دادند و الان نوبت به این رسیده که به تصمیم کلان نظام درباره مذاکره حمله کنند. علت این نوع رفتارها را از سوی این جریان چه می‌دانید؟

شما از آقایان لاریجانی و قالیباف گفتید، من می‌گویم باید عقب‌تر رفت و دید اینها چه رفتاری با آقای هاشمی و یا آقای ناطق نوری انجام دادند. اینها یک یافته‌های غیرواقعی از دین و سیاست دارند که حاصل شعبه‌قم اینهاست. اینکه پیشینه تاریخ اینها چیست و از کجا می‌آید جای بحث مفصلی دارد. این تغییر و تحولی است که صورت گرفته است. این تفکر خودش را حق می‌داند و اگر لازم باشد، برای پیاده کردن تفکر خودشان از رهبری و نظام هم عبور می‌کنند. نظام امروز تشخیص داده است که فرمان در اختیار ایکس باشد، اما اینها می‌گویند که نه باید در اختیار ما باشد. به‌رغم اینکه، اینها هنوز در حکومت جادارند، نشست‌اند، نماینده‌های اینها در داخل مجلس حرف می‌زنند و صحبت می‌کنند. ولی قدرت مطلق را می‌خواهند و حتی می‌خواهند حوزه رهبری هم را اختیار خودشان باشد. سر فرصت باید‌روی این موضوع بحث کرد. ولی چیزی که در مجموع می‌توان گفت این است که اینها منافع فکری، سیاسی، اعتقادی و اقتصادی خودشان را در خطر دیده‌اند و این باعث شده اینطور بد و بایی ادبی و بد اخلاقی وارد میدان شوند.

به هر حال نظام در این مقطع تصمیمی را گرفته است و شاید تغییر ریلی در بخشی صورت بگیرد. به نظراتان در ادامه سعید جلیلی و طیف او چه نوع رفتاری را خواهند داشت و در برابر مسائل کلان کشور که مورد پسندشان نیست، چه خواهند کرد؟

اینها به هر چیزی در این مسیر چنگ خواهند زد. من بحثم این است که خود را نباید در معرض غریق قرار داد. باید سکوت کنند. آینده با اینها کار خواهد داشت. اما اگر با همین روش و منش ادامه دهند و از آغل و گوساله سامری حرف بزنند، آن موقع مردم پاسخ آنها را می‌دهند و خودشان مشاهده خواهند کرد که بدنه رای آنها چقدر ریزش می‌کند و به دو درصد آرا می‌رسند. حاکمیت هم موظف است که از اصول خودش دفاع کند. افرادی که خطوط اساسی نظام را نپذیرند، فردا باید مورد ارزیابی دستگاه‌های امنیتی، سیاسی و اجرایی قرار بگیرند.

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی شهرستان خرم‌آباد-سری (۶۴۷) جمعی

مجزی شده از پلاک شماره «۲۵۴» فرعی از «۲۹» اصلی واقع در بخش «۵» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی» ۵- تقاضای «حامد نظری» فرزند «مهرعلی» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۹۵’۱۷۷۸۶» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۱۹۷» فرعی از «۷» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»

۶- تقاضای «حامد نظری» فرزند «مهرعلی» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۵۵’۳۹۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۱۹۹» فرعی از «۷» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»

۷- تقاضای «حامد نظری» فرزند «مهرعلی» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۳۱’۷۳۳۴» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۲۵۰» فرعی از «۷» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»

۸- تقاضای «حامد نظری» فرزند «مهرعلی» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۷۹’۱۲۲۷۷» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۱۹۸» فرعی از «۷» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»

۹- تقاضای «حامد نظری» فرزند «مهرعلی» نسبت به «شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۱۱’۱۹۶۹» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۱۹۶» فرعی از «۷» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی» ۱۰- تقاضای «ماشاءاله مرادی کمالی» فرزند «ابراهیم» نسبت به «یک دانگ مشاع از شش‌دانگ زمین مزروعی» و «آقای علی مرادی» فرزند «ابراهیم» نسبت به «یک دانگ مشاع از شش‌دانگ زمین مزروعی» و «خانم مریم قاضی» فرزند «عبدالرحمن» نسبت به «۷۵’۰ دانگ مشاع از شش‌دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۳۵’۷۲۹۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۴۴۹۵» فرعی از «۵۰» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»

فرشاد بازوندی نژاد- رییس اداره ثبت اسناد و املاک خرم‌آباد

گفتار سیاستمدار

انتخابات آزاد در دستور کار قرار گیرد

محسن میردامادی، رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس ششم، در گفت‌وگو با جماران توضیح‌حالتی درباره شرایط کنونی ایران و رویکردهای دولت و حاکمیت ارائه کرد و گفت: «به نظرم چیزی که در دوران جنگ ۱۲ روزه یا شاید بهتر باشد بگوییم دفاع ملی - میهنی ۱۲ روزه بین مردم اتفاق افتاد را می‌توانیم «امر ملی» بگوییم. در حقیقت چیزی که اتفاق افتاد، شکل‌گیری یک اراده ملی برای دفاع میهنی بود و همین همبستگی و اراده ملی بود که نقشه‌های دشمن را خنثی و توهمات آنها را نقش بر آب کرد.» وی اضافه کرد: «نکته مهم در این دوره این بود که عمده افراد و نیروهایی که در گذشته ناراضیانی یا اعتراضی نسبت به عملکرد حاکمیت داشتند، در این موضوع خارجی به میهن و تهدید تمامیت ارضی کشور، اراده و وفاداری خودشان را در دفاع از میهن به نحو احسن و اکمل نشان دادند. در حقیقت مردم در گذشته توقف نکردند و با عبور از ناراضیاتی‌های گذشته، ملی عمل کردند.»

▼ پاسخ مناسب به عملکرد مردم

وی پاسخ به عملکرد مردم در جنگ دوازده‌روزه را ضروری دانست و گفت: «الان که ما با تهدید خارجی مواجه هستیم و همچنان احتمال تکرار تهاجم وجود دارد، این امر ضروری‌تر هست که با پاسخ مناسب به عملکرد مردم، این وحدت و انسجام تقویت شود و بتوانیم آن را حفظ کنیم. در واقع امر ملی در میان مردم محقق شده، ولی متأسفانه علامتی در حاکمیت علامتی در این جهت دیده نمی‌شود و تغییر ملموسی در رفتار حاکمیت نمی‌بینیم که بگوییم او هم به امر ملی پاسخ داده و ملی عمل می‌کند.» میردامادی تأکید کرد: «مردم در عکس‌العمل به تهاجم خارجی گفتند بر گذشته‌ها صلوات؛ یعنی در گذشته توقف نکردند و رفتار جدیدی را در پیش گرفتند. حاکمیت هم اگر بخواهد درست عمل کند، باید بگوید بر گذشته‌ها صلوات و رفتار خودش را متناسب با شرایط جدید تنظیم کند. اگر بخواهیم جهت‌گیری را مشخص کنیم، مهمترین مسیر و جهت‌گیری که دولت و حاکمیت باید در پیش بگیرد این هست که مسیری را برد که دیگر حتی الامکان جنگ اتفاق نیفتد و طبعاً رفتار حاکمیت در این جهت می‌تواند مؤثر باشد.» میردامادی در مورد اینکه چه کارهایی انجام شود تا احتمال جنگ کمتر شود؟ گفت: «به نظر من مهمترین آن «حفظ انسجام داخلی» است. ما در عرصه نظامی در برخی موارد مهم سلاح مورد نیازمان را نداریم و در کوتاه‌مدت هم نمی‌توانیم آن را تأمین کنیم. اینکه نیروی هوایی دشمن در آسمان ما خیلی کارها توانست انجام بدهد را در کوتاه‌مدت نمی‌توان حل کرد. در این شرایط «حفظ و تقویت انسجام ملی» مهمترین سلاخی است که ما در مقابل تهاجم خارجی می‌توانیم داشته باشیم و در بسیاری از موارد همین انسجام داخلی بازدارنده است که دشمن خارجی طمع نکند و به ایران حمله نکند. لذا ضروری است که حاکمیت روی جلب رضایت مردم و حفظ انسجام داخلی کار کند.»

▼ عفو عمومی اعلام شود

وی اضافه کرد: «اگر بخواهیم بعضی موارد مشخص را بگوییم، در گام اول باید یک عفو عمومی نسبت به همه افرادی که در سال‌های گذشته محدودیت‌هایی بر آنها اعمال شده و به خاطر اینکه مطابق سلیقه، پسند و دیکته حاکمیت عمل نکرده‌اند، دچار حبس و حصر شده‌اند؛ اعلام شود. در گام اول باید هرگونه محدودیت از اینها برداشته شود و یک عفو عمومی به منصه عمل گذاشته‌شود.»

▼ انتخابات وحدت مردم را خدشه‌دار کرد

میردامادی مشکل اساسی که انسجام ملی و وحدت را بین مردم خدشه‌دار کرده را موضوع انتخابات دانست که مستمرأ محدودتر و بسته‌تر شده است و گفت: «حالا با نام‌نظرات استصوابی یا دخالت‌فزاينده نیروهای امنیتی در انتخابات، نتیجه‌اش این شده که ما هر قدر جلودفیم، میزان حضور مردم در انتخابات کمتر و کمتر شد و حتی در انتخابات آخر ریاست‌جمهوری که یک کمی فضا بازتر از گذشته شد، علی‌رغم دعوت تقریباً همه نیروهای تأثیرگذار و جناح‌ها و شخصیت‌ها باز هم میزان شرکت مردم در انتخابات به ۵۰ درصد نرسید.» وی تأکید کرد: اینها همه عواملی بوده که انسجام داخلی را تضعیف کرده و دشمن را به طمع انداخته که با نا‌رضایتی گسترده که در میان مردم هست، آنها می‌توانند اقدام نظامی کنند و نتیجه مطلوب خودشان را بگیرند. «انتخابات آزاد» از مهمترین مواردی است که باید در دستور کار حاکمیت قرار بگیرد و جریان مافات شود.»